

Není doma jako doma

Lidské stáří může být pro mnohé z nás krásným podzimem života, ale pouze za předpokladu, že splňuje několik podmínek: Mělo by být prožit alespoň v relativním zdraví, měla by jej doprovázet radost z blízkosti lidí, kteří nás milují a měli bychom jej - pokud to alespoň trochu jde - prožívat v místech, kde máme kořeny.

Ne každý z nás má to štěstí. Jednomu chybí láskyplný domov, jinému zase zdravotní problémy ztrpčují život na samém jeho sklonku natolik, že každý den prosí Boha, aby si jej vzal. Jsou mezi námi i tací, kteří si už sami sebe sotva uvědomují a nebyť toho, že jejich srdce pracuje jako neúnavná pumpa, zavřeli by už dávno oči navěky.

Na Mikuláše rok co rok už čtrnáct let objíždí starosta Hulína Jaroslav Čumpelík s místostarostou a pracovníci odboru sociálních věcí MěÚ Hulín domovy důchodců na Kroměřížsku, v nichž bydlí občané Hulína. Lidé, kteří si už sami neumí pomoci a pomoc od svých nejbližších z různých důvodů nemohou očekávat, žijí v do-movech v Holešově, Kvasicích, Zborovicích, Pačlavicích, Vážanech a v kroměřížských domovech Na kopeč-

Vánoční nadílku přináší zástupci radnice všem obyvatelům domovů důchodců, kteří pocházejí z Hulína.

ku, Rygrově náměstí a na Nábřeží. Jedni pro to nemají vytvořené potřebné podmínky (obvykle se hovoří o malém bytě a nemožnosti „ustlat“ své matce či otci postel ve svém vlastním příbytku), jiní jsou zaměstnaní natolik, že nejsou fyzicky schopni svým přestárlým rodičům vytvořit opravdový domov. Případů je tolik, kolik je lidí a každý jeden více či méně opodstatněný.

(Pokračování na str. 3)

Ruční práce dává Marii Vlčkové pocit potřebnosti.

Vánoce se rozzářily i na hulínském náměstí.

Když u vás zaklepou Tři králové...

Závěr starého a začátek nového roku se již od roku 2000 nese v duchu tradiční sbírky, kterou pořádá Česká katolická charita u příležitosti svátku Tří králů. I letos se ulicemi našeho města a jeho místních částí rozeběhnou ve dnech 2. až 7. ledna 2006 skupinky malých i velkých koledníků, aby otevřely srdce lidí. Koledování, které budeme slyšet, opět prokáže naši laskavost a schopnost sáhnout do vlastních kapes, aby-

chom ulehčili úděl strádajících lidí a zlepšili postavení potřebných. Díky obětavosti dobrovolníků a štědrosti nás dárců bude moci Charita po celý další rok pomáhat lidem v nouzi. Výnos sbírky, která nastaví pomyslné zrcadlo i nám všem, poputuje zejména na podporu sociálních a zdravotnických projektů oblastních charit a na posílení činnosti farních charit.

(Pokračování na str. 2)

Vánoce jsou přede dveřmi

...a my jsme opět prožili rok, do něhož jsme vstupovali plni naděje, lásky a předsevzetí. Ne všechny naděje došly naplnění, ne všechna předsevzetí jsme splnili, ale ne vždy to bylo pouze naší vinou. V životě se ale nic neděje náhodou a pokud nás některá životní chvíle přivedla na cestu, kterou jsme si sami nevybrali, nezlobme se na svůj osud! Nesplijme sobě ani těm kolem nás, že není vše tak, jak bychom si přáli, vždyť v životě je spousta jiných, krásných okamžiků, které nás mohou přivést k radosti.

Zdá se vám, že byl ten uplynulý rok pro vás nepříjemný? Zlobilo vás zdraví a k tomu ještě děti, chyběly vám peníze či slz bylo více, než by si člověk mohl představit? Netrapte se, vždyť jste tu a čtete tyto řádky. Možná se právě přijel na vás podívat váš syn či dcera a na zamrzlé louži jste jen uklouzli, aniž byste si zlomili nohu. Zdá se vám, že v práci bylo méně úspěšných dní a vaše zisky byly menší než úsilí, které jste vynaložili? Nermuťte se, vždyť jsou mezi námi tací, kteří nemají žádnou práci. Obracejí každou korunu a na vánočním stole toho mají mnohem méně jak my. Možná by nebylo zlé zamyslet se, zda ty dary, přehřel leccjakých zbytečností, které, ruku na srdce, vlastně ani nepotřebujeme, by nebylo moudré odnést těm, kteří mají hlad a je jim zima a pro pláč nejdou daleko. Vánoce jsou časem, kdy máme v očích slzy dříve než jindy, kdy převracíme kapsy a říkáme slova, která nám přes rok ani na mysl nepřijdou... Vánoce jsou svátky, kdy se více zabýváme pojmy jako svědomí, láska, úcta...A nemohli bychom myslet „vánočně“ třeba i uprostřed léta či brzy z jara, protože slzy pálí stejně po celý rok a bolest v srdci tlačí přece i uprostřed léta?

Když si konečně sedneme a na našem štědrovečerním stole bude vše, co jsme si tam přáli mít, když zapálíme poslední svíčku na adventním věnci a obejmeme svého souseda, když si budeme něco přát a někteří proneseme modlitbu, když poděkujeme za všechno, co máme, a polkneme pláč za těmi, které již nemáme, obraťme se do svého nitra. Podívejme se do svého pomyslného vnitřního zrcadla: Jsme opravdu tací, jak navenek vypadáme? Není v nás náhodou více dobra, než jej vyzařujeme? Jsou „věci“, kterými není nutno šetřit a jednou z nich je právě láska. Ta boží, čistá, nikdy neotřelá, upřímná a nezištná Láska. Cit, který v nás je, i když jsme bezcitní a zapomínáme, kdo vlastně jsme. Jen my ji můžeme sálat, jako kamna sálají teplo, jen my ji můžeme hrát i ty, kteří po ní pahnou. Ona je víc než cokoliv na světě, protože pokud je láska v nás, nedovolí, aby ji přemohla závist, nemoc, zoufalství.

Laskavé a klidné Vánoce vám všem!

Alžběta Škarpichová

FORBYT
nábytek s.r.o.**kuchyňské studio**
tel.: 573 352 775**tescoma****kuchyňské nádobí****elektrocom**
Karel Souček

tel.: 573 352 960

hele**Výhodně
Skvěle**Myčka nádobí SIEMENS
model SE 25A932EU**12 999,-**
17 995,-

Značkový magnetický rotoped

+ zdarma
3 995,-na splátky
1300 Kč
v hotovosti**20 x**
650 Kč
měsíčně**SUPER CENY****značkové domácí spotřebiče****ufesa**

Naši prodejnu najdete na Náměstí Míru 166 v Hulíně

Když u vás zaklepeou Tři králové...**Kdo jsou?**

Už od 4. století byl 6. leden slaven jako den Zjevení Páně. Spojení se Třemi králi pochází z pozdější doby a svou podstatou je lidové. Zmínuje se o nich Evangelium sv. Matouše, v němž se doslova píše: „Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě. Vešli do domu, padli na zem, klaněli se mu a obětovali přinesené dary - zlato, kadidlo a myrhu.“ Mudrci se stali králi ve středověku, kdy úcta k nim značně vzrostla. Kancelář pařížské Sorbonny ve 12. století poprvé uvedl jejich jména: Kašpar, Melichar a Baltazar. Odtud pochází nápis, který koledníci každému dárci napíší na vrata jejich příbytku: K+M+B plus příslušný letopočet. Podle některých badatelů má ovšem tento zvyk už pohanské kořeny. Písmena C+M+B mohou znamenat „Christis mansionem benedicat“ (Kristus ať požehná příbytek).

Co přináší?

Především naději. Víru, že lidé otevrou svá srdce a alespoň na chvíli zapomenou na sebe a zamyslí se nad osudy těch, kterým nebylo přáno.

„Slyšte, dobří křesťané. Přivítejte Tři krále, co se poklonit Ježíškovi do Betléma přijeli, dary mu přivezli a jemu se budou klanět,“ řekli by, kdyby do našeho města vjeli jako tehdy na velbloudech a přinesli své dary. Tak nějak to bývávalo za dob dávných, kdy se ozývalo vyvolávání trubace v čele průvodu. Slavnostně oděni králové by tak připomněli cestu legendárních mudrců od východu. Ti podle Nového zákona putovali za vánoční hvězdou, až našli novorozeného židovského krále Ježíše. V jesličkách mu pak odevzdali dary: zlato, kadidlo a myrhu. Právě podle nich se také později ustálil jejich počet na třech. Teprve ve středověku se mudrci, mágové a astrologové změnili v krále Kašpara, Melichara a Baltazara.

„Kdo má srdce vybaveno dětskou fantazií a věří a doufá v toto dítě, nebude zklamán. Ježíš sám na to poukázal, když se potom stal dospělým. Řekl, že pokud znovu nebudete jako děti, nevejdete do Nebeského království.“

Co přinášíme my?

Možná si vzpomenete, že každým rokem informujeme na stránkách Hulíňanu o tom, jak zájem o tuto sbírku mezi lidmi našeho města narůstá. Poprvé se naše hulínská charita rozhodla pořádat tuto sbírku v roce 2000 a podařilo se nashromáždit finanční částku 23 949 korun. Zatímco v tomto roce se podařilo sebrat jen v Hulíně 18 644 korun a v Záhlinicích 5 305 korun, už o rok později to bylo v Hulíně 52 706 a v Záhlinicích 7657 korun. V roce 2001 se k tříkrálové sbírce připojily už i Chrástany a Pravčice. V Chrástanech vysbírali koledníci tehdy 1 690 korun a v Pravčicích 12 576. Celkově tedy sbírka pořádaná hulínskou charitou ve srovnání s rokem 2000 v roce 2001 stoupla o 50 680 korun. V roce 2002 to bylo o dalších 11 896 korun více než v roce předchozím a v roce 2003 byli naši občané ještě štedřejší. V Hulíně bylo vysbíráno 82 886 Kč, v Záhlinicích 10 975 Kč, v Chrástanech 2 370 Kč a v Pravčicích 13 381 Kč. Celková částka 109 612 v roce 2003 tedy tu předešlou přesáhla o 23 087 korun.

O nic méně porozumění k potřebám trpících a strádajících neměli lidé z naší farnosti ani v roce 2004, kdy dali dohromady 110 653 korun. V Hulíně sbírka dosáhla výše 85 328 korun, v Pravčicích 11 826 korun, v Záhlinicích 10 429 a v Chrástanech 3 070 korun.

Tři králové v roce 2005

Loňská sbírka tu první v roce 2000 převýšila o více než 106 tisíc korun. Věřte-nevěřte, když starosta Hulína Jaroslav Čumpelík s tehdejšími farářem místní farnosti P. Josefem Zelinkou rozpečetili pokladničky, nemohli ani jen tušit, že lidé z Hulína, Záhlinic, Chrástany a Pravčic nashromáždí částku 130 tisíc 106 korun a 50 haléřů. Právě tolik napočítali dobrovolníci poté, co vyprázdnili kasičky.

Kolik jich rozpečetí starosta společně s novým hulínským farářem P. Jánem Čukášem letos? To už bude záležet jen na vás. Na vaši snaze alespoň jednou v roce myslet na ty druhé. V duchu slov kardinála Miloslava Vlk, primase českého a Jana Graubnera, metropolitu moravského: „Hlavním posláním Tříkrálové sbírky je upozornit na ty lidi kolem nás, kteří potřebují pomoci. Chce nám přinést zkušenost, že upřímné otevřené srdce a štedrá ruka přináší radost a uspokojení i dárcům. To vyjadřují i naši koledníci, se kterými jste se možná už setkali, či složenka, kterou právě držíte v ruce. Děkujeme Vám za odvahu podpořit charitní dílo: ať už peněžitým darem či modlitbou za Charitu a její potřebné, nebo jiným způsobem podle Vašich možností. Kéž Bůh naplní Vaše srdce radostí a pokojem a kéž Vám žehná.“

Do všech poštovních schránek by se v těchto dnech měly dostat letáky informující o Tříkrálové sbírce a k nim přiložené složenky. Pokud přispějete koledníkům, kteří zaklepeou na vaše příbytky, leták se složenkou lze považovat za poděkování České katolické charity za váš dar.

Než se po Hulíně, Záhlinicích, Chrástanech a Pravčicích rozběhnou koledníci, zamyslete se nad tím, kolik dobrého můžete udělat pro potřebné právě vy a právě v této chvíli. Váš dar nemusí vysoce překročit vaše vlastní možnosti. Být bude váš příspěvek symbolický, stane se ve vašem nitru symbolem dobroty.

Pokud by někteří z vás přece jen měli obavy, že se mohou na úkor této myšlenky obohatit někteří „vynalézaví“ lidé, ujišťujeme vás, že i na takovéto situace charita pamatuje. Každá skupinka koledníků musí mít svého dospělého vedoucího, který má legitimaci, na níž je uvedeno jeho jméno a číslo občanského průkazu. Pokud zapochybujete, není problém ověřit si jeho pravost.

Alžběta Škarpichová

Není doma jako doma

Rub...

(Dokončení ze str. 1)

Den, kdy zástupci radnice objíždí domovy důchodců, je pro ně snad tím nejtěžším v roce. Navštěvují místa, v nichž žijí Hulíňané, kterým nechybí jídlo, kteří mají ve svých nových domovech teplo, o které se stará profesionálně vyškolený personál, kteří mají potřebné léky, mají kolem sebe čisto, jsou v suchu, ve společnosti jiných, podobně odkázaných na druhé, méně či více nemocných či zdravých lidí. Stará se o ně lékař, rehabilitační sestry, pečují o ně lidé, kteří s přestárlými občany umí slušně zacházet. Téměř každý z nich ovšem vychoval dítě nebo děti a téměř každý z nich se stal o vnučata. Téměř každý z nich byl kdysi milován. Najednou je tu čas, kdy nohy už přestávají sloužit, hlava si sice něco pamatuje, ale přece jen začíná připomínat myšlení dítěte, pak přijde skleróza a při návratu z krátké procházky si popletete dveře, ulici či dům... Nakonec uléháme na lůžko a jsme vděční za laskavou ruku cizího člověka, který nám nese k ústům lžici, který nám vymění plenu či strčí do úst brčko, abychom se mohli napít... I takové je stáří a návštěva od návštěvy je rok co rok jiná a na druhou stranu stejná: Kolem šedesáti „umístěných“ stařenek a staříků zůstává, jen jejich jména se pomalu mění. Několik z nich odejde na jiný svět a sotva lůžko, na kterém naposled vydechli vychládne, uchází se o něj jiný zájemce.

Jsou domovy důchodců, které se honosí miliónovými investicemi. Jsou prosklené, světlé a plné slunce, architekti se evidentně snažili, ale jsou labyrintem s obrovskými chodbami. Projít z jedné strany „domova“ na druhou je pro mnohé obyvatele opravdovou cestou za poznáním a aby se nespětlí, když se chtějí vrátit tam, kde mají svoje lůžko, křeslo či židli, musí se dobře dívat na dveře. Sluníčko, slunečník, kočička či pejsek... Obrázky místo jmenovek, jakoby neuměli číst. To se jen paměť vytrácí a obrázek je přece jen osobnější než nějaké číslo, připomínající „SPZ“...

Jsou také domovy, v nichž na 12 metrech čtverečných žijí vedle sebe dva úplně cizí lidé. Nejen že si nerozumí, ale se ani neslyší nebo dokonce nevidí... Společný je pro ně jen vzduch, který dýchají a adresa, na které bydlí.

Ve Vážanech panovala dobrá nálada.

Říkáte si - příliš nostalgické, srdceryvné řádky? Ať. Tak nějak na mne toho dne dýchla atmosféra míst, které jsme toho 6. prosince objeli. Prání dobrého dne, podání ruky, předání balíčku s ovocem a nějakou dobrotou v hodnotě dvaadesáti korun, někdy dokonce pohlazení, dotek paže, přátelské slovo jako „Vzpomínáte si? Byl jsem vaším žákem...“ Nebo „Ano, můj otec bydlel vedle vaší sestry...“ i takové byly rozhovory obyvatel domovů s představiteli radnice.

... a líc

Jen několik bodrých babiček či dědečků nás vesele doprovázelo ke dveřím a projevilo zájem o dění v Hulíně. Dokonce i o radniční noviny, které pravidelně dostávají a které jim to dění alespoň částečně zprostředkují. „Pozdravujte tam doma!“ řekli někteří. Ti šťastnější se ještě občasně „domů“ zajedou podívat. „Chtěl bych teď v Hulíně bydlet, ale kdybych byl ještě mlád...“ povzděchl si jeden z nich.

Snad nejbolestnější setkání bylo s těmi, kteří prosili, abychom je vzali zpět domů do Hulína. „Nevíte o nějaké malé světničce? Dobře bych za ni zaplatila. Syn řekl, že domů nemůžu, co by se mnou prý dělal? Nevíte

o někom, kdo by si mne vzal?“ Přesvědčit stařenku, která se sotva na lůžko posadí a v chůzi ji pomáhá chodit, že tam, v pokoji s dalšími třemi obyvatelemkami je jí nejlépe, že se tu o ni hezky starají a nic jí nechybí, je v té chvíli úkol přímo nadlidský.

V holešovském domově důchodců nás přivítala Marie Vlčková. Se svým manželem Františkem tu prožila osm spokojených roků, ale už dalších devět je tu sama. „František zemřel a já se s tím musím nějak vyrovnat,“ řekla. „Brala jsem si jej jako vdovce a vyvdala jsem tři chlapy. Synové se ke mně chovají jako k opravdové mamince, nemohu si stěžovat,“ podotkla s úsměvem a pak bodře vyprávěla o tom, jak tká koberečky ze zbytků vlny, aby si babičky a dědečci mohli na ně sednout či prostřít si je pod nohy. „Letos někdo nechal zveřejnit inzerát, že náš domov žádá ty, kteří mají doma nějaké zbytky vlny, aby nám je poslali. Tolik balíků, co nám pošta doručila, si ani neumíte představit. Teď mi všichni říkají, že ani nemůžu umřít, dokud to všechno neutkám,“ směje se Marie Vlčková i navzdory tomu, že jí mrtvice ubrala z výřečnosti i omezila hybnost ruky.

Není jako těm, kteří mají v domově ještě svého partnera, jako jsou Marie a Vladimír Trávníčkoví. Luští křížovky, povídají si, když je hezky, jdou se spolu projít... A když má ještě člověk pozorné děti, které na něj nezapomínají, je život v domově důchodců docela snesitelný. Paní Vlasta Chytilová je ve Vážanech jen něco přes tři roky. Je jí už 84 let a na to, že celý život dělala v TOS jeřábnici, poslední roky dokonce na tři směny, je docela čilá. „Jen ty nohy nechtějí už poslouchat,“ postěžovala si. „Nedám jim ale klidu. Každé ráno jezdím na rotopedu.“

Některé babičky ve Vážanech na návštěvu moc času neměly. Přijeli jsme nevhod, protože tu byla právě mikulášská besídka. Některé si dokonce i zatančily při reprodukováné hudbě. Poděkovaly za balíček, za přání a zmizely ve víru zábavy.

Není domov jako domov, řekla jsem si večer, když jsem si rovnala myšlenky. „Kdoví, co čeká mě?“ řekla jsem své dvaosmdesátileté mamince, která se dělala ve svém křesle a háčkovala ozdoby na vánoční stromček pro své vnučky.

Trávníčkovým, těm je hej. Starosta zastihl doma jen hlavu rodiny, protože manželka se vypravila do města.

Tři generace pod jednou střechou? Nemožné - řekli by mnozí z nás, ale věřte, alespoň za pokus to stojí. Život zdravého člověka s ambicemi, potřebami žít, užít si, vydělat peníze pro svou rodinu, udělat kariéru, mít dobré postavení, spokojený život, to vše zní lákavě. Myšlenka, že to všechno bych mohla mít za předpokladu, že bych svou bezstarostnost vyměnila za mámu v domově je ale pro mne něčím, co si ani při nejčernějších představách o budoucnosti představit nechci. Nikdy neříkejme nikdy? Říkáte, že nikdy není vše černé nebo bílé? Připouštím, ale vědomí, že umím někomu dát více štěstí než ti, jejichž rodiče jsem právě potkala, je pro mne víc než to pohodlí, kariéra, ba dokonce i svoboda.

Vánoce jsou přede dveřmi, a tak si za ty všechny lidičky v domovech důchodců popřejme, ať je nic nebolí a ať do jejich duší přichází co nejméně smutku. Kéž by se z toho okna domova mohli alespoň dívat na lidi, kteří kráčí za povinnostmi či zábavou po stejné ulici, po jaké jen před pár lety kráčeli oni. Pohled z okna hulínských domů s pečovatelskou službou je přece jen veselejší. Kéž se nynějšímu vedení radnice podaří postavit další. Aby doma bylo alespoň pro některé z nich doopravdy doma.

Alžběta Škarpichová

Tradice a zvyky

Prvním prosincovým dnem byla jako už tradičně zahájena výstava hulínské organizace Českého svazu žen „Tradice a zvyky“, která přiblížila návštěvníkům Vánoce v jednotlivých regionech. Až do úterý 6. prosince si mohli návštěvníci Kulturního klubu v hudebně prohlédnout inspirativní výstavu prací hulínských žen, které před jejím zahájením napekly v klubu tolik oblíbené perníčky. Sedm z nich si je pak odneslo domů a s fortem sobě vlastním je zdobily, aby si je návštěvníci vánoční výstavy i letos mohli koupit. Ke koupi byly i letos mnohé výrobky šikovných rukou našich žen a výtěžek z prodeje jako po jiné roky poputuje na dobročinné účely. Pokud hulínským ženám ještě alespoň malá částka z prodeje zbudě, použijí ji jako příspěvek na uhrazení nákladů na některý ze svých výletů v příštím roce.

Vánoční výstava ručních prací „TRADICE A ZVYKY“ byla i tentokrát inspirativní pro všechny, kteří si kouzlo Vánoc nedovedou představit bez tradičních vánočních dekorací.

Předvánoční Dámská jízda

Dámská jízda - to je posezení v Kulturním klubu s bohatým programem. To, které se uskutečnilo v pondělí 12. 12., mělo podtitul „Vánoční speciál“. Hovořilo se o tradicích Vánoc, zpívalo se i vařilo a nechyběla tradiční módní přehlídka. Ta byla zaměřená nejen na sportovní oblečení, ale manekýnky předvedly i plavky, spodní prádlo a plesové šaty, které byly zlatým hřebem programu. No a když už se předváděly plavky, mnohé návštěvnice si možná povzdychly nad svou celulitidou. Autorka pořadu Lenka Urbánková jakoby s tím počítala a jako hosta si do pořadu pozvala paní Letfusovou, která dámám poradila, jak se s ní dá bojovat.

„Realitní šlenství“ zasáhlo i diváky v Hulíně, a tak scénář předvánoční Dámské jízdy počítal i s Vyvolenými. Naštěstí to byli děti z literárně-dramatického odboru ZUŠ, takže hladinu adrenalinu v krvi těm, kteří zrovna „realistické show“ nemusí, snad nezvedli.

Píseň jako dar

Druhá adventní neděle 11. prosince byla pro návštěvníky Kulturního klubu v Hulíně opravdovým svátkem. U vánočního stromu a u svíček si vychutnali svátečního přítomí s písní ti, kteří přijali pozvání členů dechového souboru MORAVA a dětského pěveckého sboru ZVONKY Základní umělecké školy Hulín.

Vánoční koncert přinesl hluboký umělecký zážitek a opět potvrdil, že žáci školy pod vedením uměleckého vedoucího Petra Voříška a sbormistryně Dany Zapletalové dokáží rozehrát srdce všech, kteří mají píseň rádi. Pod jejich vedením obě hudební tělesa zrají a každým dalším koncertem prokazují svůj umělecký růst.

Zvlášť patrné je to na mladičkém sboru ZVONKY, který zaznamenává neuvěřitelné pokroky. Podle sbormistryně Dany Zapletalové to je i zásluhou pochopení ze strany města, které sbor podporuje a umožňuje mu vyjíždět na různé přehlídky a soutěže. „Konfrontace s jinými sbory nám otevírá nebyvalý prostor,“ řekla D. Zapletalová. „Děti mají z každého nového úspěchu nejen obrovskou radost, ale je pro ně také motivující.“

Není to náhoda, že zpěváci z Moravy se přidávají ke Zvonkům a naopak. Šestnáct skladeb v interpretaci Moravy a osm z vánočního repertoáru Zvonků, který si připravili i na nedávnou mezinárodní sborovou soutěž v Praze, byly tím nejhezčím vánočním darem, jakým mohly děti potěšit své nejmilejší a vděčné publikum. Jen díky tomu, že někteří členové dechového souboru Moravy museli spěchat na internáty škol, se diváci přidavku toho nedělního večera nedočkali.

ZVONKY a MORAVA pohladily nejen duši...

Setkali se přátelé Hulína

Pátek 25. listopadu 2005 byl dnem, kdy se Město Hulín v Kulturním klubu rozloučilo společně se svými obchodními partnery a přáteli s rokem 2005. Tradiční Předvánoční setkání pořádá radnice již pátým rokem na pozvání starosty města Jaroslava Čumpelíka a pokaždé je to setkání, které se nese v přátelské atmosféře.

„Je podle mne dobré a navíc i slušné prožít s lidmi, kteří svou prací, zájmem a mnohdy přátelskou pomocí nějakým způsobem přispívají k zdárnému vývoji v našem městě,“ řekl Hulíňanu starosta Jaroslav Čumpelík. „Naše setkání v průběhu roku jsou ryze pracovní a tudíž i dosti uspěchaná, a proto nám nezbyvá čas na to, abychom se lépe poznali jako lidé. Právě předvánoční setkání je příležitostí zastavit se na chvíli a při malém občerstvení se navzájem lépe poznat.“

Cimbál a housle s nádhernými moravskými písničkami dodali předvánočnímu setkání kouzlo, které bylo příjemnou tečkou za rokem, pro Hulín rozhodně úspěšným.

Zastupitelé se pozdravili s přáteli radnice.

Koncert v kostele

Smíšený pěvecký sbor SMETANA a dětský pěvecký sbor ZVONKY Základní umělecké školy Hulín připravují na čtvrtek 22. prosince adventní koncert. Společné vystoupení s vánočním repertoárem bude v kostele sv. Václava v Hulíně v 17.30 hodin a vy jste na něj srdečně zváni!

Vázaly adventní věnce

Vánoční aranžmá - to bylo lákadlo, které přitáhlo do Kulturního klubu v úterý podvečer 29. listopadu desítky žen. Ne každá z nás umí udělat adventní věnec na sváteční stůl či na dveře svého bytu nebo domu, aniž by nám v tom někdo poradil. Květinářka Jana Zimčíková poradila ráda a díky pracovnícím Kulturního klubu, které se postaraly o dostatek čerstvého chvoji, už zdobí mnohé z našich příbytků překrásné sváteční aranžmá.

„Stačilo se trochu dívat kolem sebe a inspirovat se nápady, které měly ty zručnější ženy u vedlejších stolů,“ řekla Jana Zimčíková, když právě jedné z nich pomohla vybrat poslední dekorativní prvek na její umělecký výtvar. „Mnohé z žen se na dnešní den pečlivě připravily. Přinesly si dokonce vlastnoručně usušené ovoce, květiny, vybavily se šiškami, a pokud jim chyběly nějaké mašle či stuhy a jiné doplňky, na to jsem pro změnu pamatovala já,“ řekla.

Pod rukama některých z nich se zrodily docela vkusné kousky a není pochyb, že se líbily i ostatním příslušníkům rodiny. Navíc i ušetřily, protože za všechno se platí. Ale nejenom to - také se naučily něčemu novému a poznaly, že vlastnoručně vyrobená dekorace dokáže i zahřát u srdíčka.

U přípravy věnců sekundovala J. Zimčíková.

Na nové hřiště čeká v lednu první zatěžkávací zkouška

Nové hřiště s umělým povrchem v Hulíně je splněním velkého snu řady sportovců a fanoušků hulínského kopané. Dotace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy pro FK Admira Hulín na rekonstrukci hřiště byla postupně upravena na celkových 10,5 milionů Kč.

V uplynulém čísle Hulíňanu jsme vám zprostředkovali slavnostní předání hřiště do užívání, jehož význam zdůraznila nejen návštěva členů obou komor poslanecké sněmovny, ale hlavně fotbalové utkání mužstva Internacionálů zvukových jmen, kteří měli za soupeře hulínskou Admiru.

Zlepšení podmínek pro využití sportovního areálu Hulín a nahrazení původního škvárového hřiště moderním hřištěm s umělým povrchem III. generace a umělým osvětlením, na kterém je možno odehrát mistrovská utkání - to byl hlavní důvod, proč se představitelé oddílu Admira a zástupci radnice pustili do prosazování tohoto náročného díla. V době uzávěrky Hulíňanu byla už připravena k podpisu smlouva s ředitelem Sportovního areálu Hulín, který bude zajišťovat provoz hřiště. Budou jej využívat především hulínskí fotbalové oddíly. Dalšími uživateli budou ostatní organizované i neorganizované oddíly z blízkého okolí a v neposlední řadě široká veřejnost. Výše pronájmu bude srovnatelná s částkou, jakou účtují například provozovatelé obdobného hřiště v Kroměříži. Tato by měla pokrýt nemalé náklady na jeho údržbu a provoz.

Jak Hulíňan informoval místostarosta Roman Hoza, Rada města Hulína doporučila schválit zastupitelstvu rozpočtové opatření tak, aby mohl Sportovní areál Hulín a společnost Komby Servis Hulín koupit dvě sněhové frézy. Jedna bude trvale k dispozici v areálu a bude zajišťovat řádný technický stav hřiště v zimních

měsících, druhá, větší sněhová fréza bude zajišťovat zimní údržbu města a v případě potřeby (v době sněhových kalamit) zasáhne i na nově vybudovaném fotbalovém hřišti. Fréza na jeho údržbu musí mít takové technické parametry, aby nepoškodila umělý povrch.

Na nejbližší měsíce letošní zimy jsou už plánované dva fotbalové turnaje. Podle informací předsedy FK Admira Jana Horáčka ten první začne koncem ledna a pořádá jej fotbalový oddíl ADMIRA. „Zúčastní se jej 12 fotbalových oddílů, které odehrají 42 zápasů. Další turnaj má již naplánovaný fotbalový oddíl Spartaku Hulín, v němž se odehraje 28 zápasů osmi fotbalových oddílů,“ řekl.

V pracovních dnech ještě lze zájemcům o pronájem hřiště vyjít vstříc. Kontaktní osobou v této věci je ředitel Sportovního areálu Hulín Ing. Ivan Todavčič.

Aby byli zájemci o hřiště v Hulíně uspokojeni, i pokud jde o technické zázemí, bude ještě nutné dokončit další šatnu. Podle sdělení J. Horáčka a R. Hozy byl již vybourán dlouhá léta nepoužívaný bazén a v těchto dnech už jsou připraveny prostory pro její dobudování.

„Pokud chceme po zájemcích o pronájem, aby zaplatili za užívání hřiště poplatky, je třeba jim vytvořit přiměřené sociální zázemí. Členové našeho klubu se zavázali prostory připravit. V současnosti jsou bourací práce hotovy a dokončení přestavby šatny nic nebrání,“ řekl Roman Hoza. „Mé poděkování patří všem členům fotbalového oddílu Admira za to, že přiložili ruku k dílu a zejména při stavbě plotu a dokončování terénních úprav odpracovali ve svém volném čase spoustu brigádnických hodin. Bez jejich vydatné pomoci by se dílo těžko podařilo připravit ke slavnostnímu předání. Zvláště pak práce na bourání bazénku z poctivého, dvojitého armo-

vaného betonu byly dosti náročné,“ řekl místostarosta Roman Hoza. „Velmi rád bych také poděkoval kolegům zastupitelům a panu starostovi Čumpelíkovi za důvěru, kterou mi dali, když mne řešením úkolů souvisejících s rekonstrukcí hřiště pověřili. Děk patří také pracovníkům městského úřadu, jmenovitě vedoucímu investičně-správního odboru Zdeňku Váňovi i městskému staviteli Ing. Romanu Dutkevičovi a samozřejmě Ing. Ivanu Todavčičovi, řediteli Sportovního areálu Hulín, za jeho vstřícnost v jednáních o budoucím fungování zařízení.“

Jan Horáček nešetřil slovy díky adresovanými všem zástupcům radnice, kteří se, každý svým dílem, zasloužili o zdárný průběh celé akce. „Rád bych zdůraznil, že nové hřiště bude sloužit především našim hulínským fotbalovým oddílům - Admire, Spartaku a oddílu Sokol Záhlinice - bez toho, aby za jeho užívání museli platit jakékoliv poplatky. Samozřejmě nám bude záležet na tom, aby byly dodržovány tréninkové plány. Pokud však bude nutné a pro financování nákladů na hřiště výhodné udělat v tréninkových plánech určité změny, jsme připraveni vyjít vstříc. Také ze strany dalších našich fotbalových oddílů bude potřebné, aby v situacích, kdy bude možné hřiště pronajmout za příslušné poplatky cizím uživatelům, byli vůči provozovateli vstřícní a projevíli pro to určitě pochopení,“ uzavřel J. Horáček.

Co si na sklonku letošního roku přát? Především to, aby se toto nové hřiště třetí generace využívalo co nejvíce, aby se dařilo ho udržovat v tak dobrém technickém stavu, aby mohlo vytvořit ty nejlepší podmínky pro trénink našich fotbalistů a aby v duchu hulínské tradice přispělo k výchově dalších fotbalových nadějí, které budou šířit dobré jméno hulínského fotbalu doma a případně i v zahraničí.

A. Škarpichová

Odpoledne v klubu

Sál Kulturního klubu v Hulíně se odpoledne 6. prosince zaplnil do posledního místa. U vánočního stromu se tu sešli členové místní organizace Českého svazu zdravotně postižených na své poslední letošní výroční schůzi. Místopředseda spolku Zdeněk Zapletal uvítal také hosty - starostu Hulína Jaroslava Čumpelíka a jeho asistentku Hanu Kouřilovou a také místního faráře P. Josefa Čukáše.

Kouzelnou vánoční atmosféru vneslo do úterního odpoledne vystoupení Věry Gremlicové, která zarecitovala vánoční básně a starosta J. Čumpelík poté odpovídal na otázky členů spolku, kteří se zajímali o nejnovější záměry radnice. Dozvěděli se, že město plánuje na jaře příštího roku vybudovat bezbariérové přechody, informoval je o připravovaném rozpočtu na příští rok i o očekávaných změnách, které přinese rok 2006 jako rok parlamentních a komunálních voleb. Upozornil je na to, že 12. prosince bude v Hulíně instalován radar, který bude v Holešovské ulici měřit rychlost projíždějících vozidel. „Prozatím by mělo toto zařízení působit na řidiče pouze jako varování, v budoucnu bychom rádi doplnili toto zařízení tak, abychom mohli hříšníky, kteří budou překračovat povolenou rychlost, i pokutovat,“ řekl starosta. „Máme v úmyslu další takovýto radar instalovat také na Záhlinické ulici.“

Starosta se zmínil také o záměrech radnice vybudovat v Hulíně další Dům s pečovatelskou službou, který by byl investicí za 40 mil. korun. „V těchto dnech jsou jednání o nové DPS rozpracovaná a nerad bych předbíhal události, ale už dnes mohu říci, že město by na jeho výstavbu mělo uvolnit z rozpočtu 15 miliónů korun,“ řekl starosta a nezapomněl vyříditi pozdravy primátorky družebního slovenského města Zlaté Moravce Ing. Serafiny Ostrihoňové. „Domluvili jsme se, že v květnu příštího roku umožníme našim starším spoluobčanům návštěvu historických slovenských měst Kremnica a Banská Štiavnica a tentokrát vypravíme z Hulína dva autobusy, aby se do těchto krásných míst mohlo podívat více zájemců,“ uvedl starosta.

Po krátkém poselství místního faráře J. Čukáše se ujala slova předsedkyně svazu Pavla Poláková, která přítomné pozvala na únorovou výroční členskou schůzi a na besedu s představiteli města, kterou si naplánovali na květen příštího roku.

Pod vánočním stromem byla připravena spousta úhledně

zabalovaných dárků, které si členové spolku již tradičně nadělují sami. „Apeluji na členy našeho spolku, aby tyto nenáročné dárky vybírali s citem, protože všechny ty balíčky se nakonec dostanou do rukou výherců, na které se usměje štěstí v tombole,“ svěřila se nám Pavla Poláková. „Najdou v nich pěknou, již přečtenou knížku, vlastnoručně upletené ponožky, šálu či rukavice, ale fantazii se samozřejmě meze nekladou.“

A. Škarpichová

Invalidních spoluobčanů se sešel plný sál.

Touláme se po Chrášťanech

Mnohokrát se už v Hulíňanu psalo o místech, která k našemu městu patří a která téměř všichni znají. Jen zřídka vzpomínáme v našem zpravodaji místní části Hulína a když už, tak jsou to spíše Záhlinice.

V tomto čísle Hulíňanu bychom rádi alespoň částečně splatili svůj dluh občanům Chrášťan, které navzdory tomu, že zde obyvatel ubylo, si zasluhují naši pozornost.

Chrášťany stárnou. Mezi obyvateli je hodně těch, kteří přijíždějí pouze na víkend.

Jednoho slunečného podzimního dne jsem se vypravila s fotoaparátem v ruce bez spěchu a pěšky a hledala něco, co by mne okouzilo. Našla jsem tolik překrásných zákoutí, že bych mohla zprostředkovat více informací, než jsem původně plánovala. Lidi jsem tu sice potkala na slovo trochu skoupě, ale v naději, že jsem asi zrovna zazvonila u nesprávných vrat, jsem se nechala unášet alespoň obrazy.

Snad největší dojem na mne udělal zdejší hřbitov. Maličký téměř jako lidská dlaň, zato plný překrásných pomníků, plný jmen, za nimiž „spí“

Silák Ořešák si proklestil svou cestu i přes dřevěnou kůlnu. Lidé mu v dalším růstu samozřejmě pomohli.

spousty lidských osudů. Přitom všechna ta místa posledního odpočinku svědčí o laskavé péči těch co ještě žůstali.

Nebyla jsem první, koho zajímala ta místa. Protože mne ve svém bádání předběhl bývalý hulínský starosta Josef Regentík, využila jsem již shromážděných poznatků, které sepsal, a s jeho laskavým svolením použila také informace, které kdysi sesbíral. Chrášťany vzdálené od Hulína

pouhý kilometr jsou architektonicky jednou z typických hanáckých vesnic. Rozprostírají se na 161 hektarech a v roce 1771 měly 170 obyvatel. V roce 1880 tu v 35 domech bydlelo už dokonce 224 lidí. Již v roce 1789 patřily tak jako dnes Chrášťany do Hulína. Obec v minulosti vynikala chovem dobytka, pěstováním cukrové řepy a sladovnického ječmene.

Sakrální památky

V katastru obce je celkem šest církevních památek. Podle pramenů, ve kterých pátral Josef Regentík, byly vybudovány v rozmezí 68 let.

Kříž na samém konci obce má na kartuši letopočet 1829. Podle nápisů zaznamenaných na jeho hřebetě byl opraven v roce 1888 a v roce 1956. Josef Regentík si vypracoval teorii, že se do jeho opravy v roce 1956, kdy nebyla pro opravy sakrálních památek zrovna nejpříznivější doba, patrně lidé dali proto, že si nechtěli nechat peníze zabavit státem, a proto tuto investici považovali za nejvhodnější. Říká se, že když kolem tohoto kříže lidé projížděli, sundali klobouk a požehnali nejen sobě, ale i spřežení. Povidají dokonce, že když o žních dosekli pole, kytičku klasů uvázali s chrpou a položili na kříž. Prý aby dobře sypalo. Chlapi u něj smekali, ženy se pokřizovaly, neboť měli k němu velkou úctu.

Další sakrální památkou je socha Panny Marie Bolestné u hřbitova. Podle nápisu na kartuši ji věnovali manželé Damián a Mariana Michálkovi k počtu Panny Marie v roce 1888.

Zajímavé je i zastavení u Božích muk rovnou oproti bráně do hřbitova. Stojí tu čtyřboký pilíř ukončený římsovou hlavicí, nad nímž je Kaplice s půlkruhově zaklenutým výklenkem s obrázkem Panny Marie Bolestné. Původně prý tato muka měla jinou podobu a znamenala poděkování dvou mláďenců, kteří se vrátili živí z 1. světové války.

Když sáhnete na kliku železné brány, která vám otevře cestu na hřbitov, nemůžete přehlédnout dominantu - kříž uprostřed osázený čtyřmi tujemi. Na jeho zadní straně je vyrytý rok 1897, ze předu je krásný reliéf P. Marie Bolestné.

Když slaví v Chrášťanech nějaký svátek hasiči či jiné místní organizace, zvyknou zde pokládat velký věnec jako dar všem, kteří na hřbitově složili své kosti.

Ještě jedno malé zastavení u pomníku padlých v 1. světové válce a můžeme se vypravit do mírného kopečku vzhůru vsí. Mineme starý ořešák, jenž prorůstá kůlnou a s láskou je mu vyřezán do dřeva prostor „k bytí“, aby mohl růst

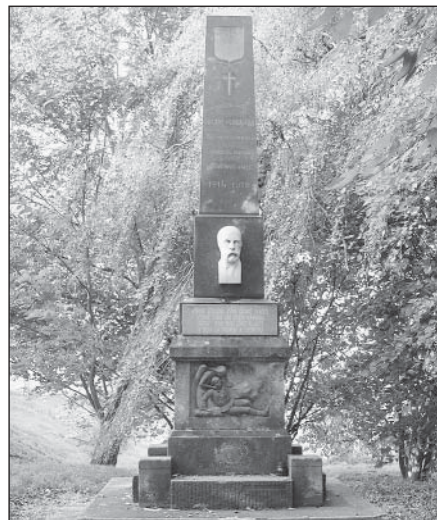

Zvonice už dnes na poplach nevyzvání.

tam kam se mu zlíbilo, a dostaneme se ke zvonici. Stojí uprostřed obce, snad aby všichni dobře slyšeli, ač v dnešní době už neplní svou někdejší funkci. Říká se, že zvonici tu nechala postavit svým příkazem Marie Terezie. Bylo prý hodně zběhů z válek a často ve vsi hořelo. Zvonice měla „bít“ na poplach. Josef Regentík skutečně objevil v Brněnském muzeu příkaz Marie Terezie z roku 1751, v němž hovoří o boji proti ohni, ale tento fakt přesto v Chrášťanech mnoho nedokazuje. Jisté je, že zvonice se opravovala v roce 1906 a že na věži je jeden zvon, jenž byl majetkem obce. Zpráva o kanonické visitaci konané v červnu 1908 říká, že za zvonění klekání bylo 30K a pak ještě stolové poplatky.

V souvislosti se sakrálními památkami nelze přehlédnout kříž na křižovatce polních cest na rozmezí Chrášťan, Záhlinic a Kurovic. Na kartuši je napsáno, že byl postaven v roce 1878. Stojí u překrásné lípy a je dominantou tohoto místa. Nechal jej prý postavit záhlinický výměnkář pan Sobek a posvětil jej místní duchovní P. Tomáš Hajka. Lidé u něj nejen odpočívali po práci na poli, ale i svačovali. Horní část kříže už chybí, ale kdo jej zničil a zda to byl jen nějaký vandal, na to si nikdo nevzpomene.

(Pokračování na str. 7)

Pomník, který připomíná oběti 1. světové války.

Touláme se po Chrášťanech

(Dokončení ze str. 6)

Staříčský mlýn

Na povodí Mojeny bylo postaveno několik mlýnů a jeden z nich se ještě i dnes tyčí v Chrášťanech. Zmínka o něm pochází již z roku 1557. Jak píše v brožuře s názvem „Mlýny a mlynáři ve staletích“ holešovský autor Arnošt Pospíšil, už v roce 1882 se uvádělo, že byl v „nedobrému stavu, z měkkého materiálu, krytý dochem...“ Autor uvádí, že na mlýně s čp.14 byl psán mlynář Dvořák. Dvořák František měl za manželku Marii rozenou Vajsarovou, která pocházela z probického mlýna na toku Mojeny. Narodily se jim dcery Marie, Anděla a Helena a ta poslední (Helena) se provdala za mlynáře Svačinu z chrášťanského mlýna. Mlynář Svačina se narodil v roce 1878 a padl v 1. světové válce v Itálii. To bylo v roce 1915. Mlynářce zůstaly po něm ještě malé děti Emilie (1904) Josef (1911), Anděla (1913) a František (1915).

Arnošt Pospíšil v brožované knížce uvádí, že mlýn měl dvě vodní kola s příslušenstvím, dvě mlecí stolice, šrotovník, kašník a stroje vysévací, čistící, kapsové výtahy na obilí a melivo. V roce 1950 bylo nařízením úřadu mletí ukončeno a strojní zařízení pak zničeno a odvezeno. Podle Pospíšilových záznamů byl vodní náhon veden od pevného splavu pod mlýnem Kamenem. Voda poháněla dvě vodní kola o výkonu 7,6 koňských sil při vodním spádu 4,4 metru.

Starý mlýn. Už dávno neumlel ani zrnko mouky.

Předzahrádka u „paní mlynářky“ vždy vzbuzuje obdiv.

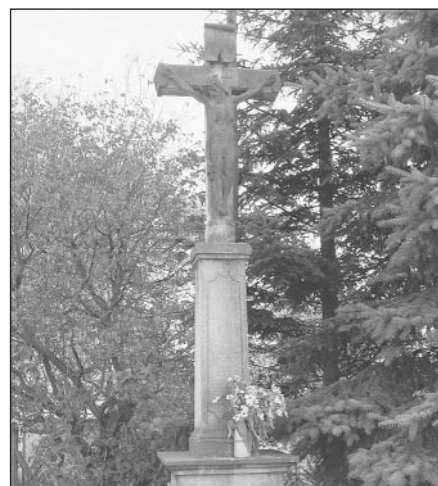

Socha Panny Marie Bolesné na místním hřbitově je jeho dominantou.

Dnes už struhu nenajdete, protože je zasypána, jen u mlýna lze ještě poznat dosud zřetelné betonové pozůstatky lamfeštu. Rodina Svačinových žije ve mlýně podnes a je vidět, že tu mají jeho obyvatelky květiny opravdu rády.

Chrášťany dnes

Místní část Hulína Chrášťany mají už jen pouhých 94 obyvatel. Ač je tu domů mnohem více, starousedlíků podstatně ubylo a mnohé z nich jsou obydlené jen o víkendech, kdy si sem jezdí majitelé nebo dědici odpočinout. Když srovnáme nynější počet obyvatel s rokem 1880, kdy v 35 domech žilo 224 občanů, může nás potěšit snad alespoň to, že nejméně za pět let nynější počet sice nestoupl, ale ani neklesl. Je znát, že ti, kteří zde bydlí, se o své domy starají, že o ně většinou, pokud jim to síly a zdraví dovolí, pečují a že některé domy jsou doslova osázené květinami. Již zanedlouho možná po-

Kříž na konci obce. Málokdy u něj chybí květiny.

kryje Chrášťany sněh, ale ani vaše stopy v něm nebudou nikomu ze zdejších lidí překážet, pokud se na některé z procházek do těchto končin vypravíte.

Alžběta Škarpichová

Boží muka u hřbitova stojí přímo naproti hřbitovní bráně.

Do kopečka se lépe kráčí vedle kola. Snad tato fotografie není symbolem toho, že by se Chrášťany po letech zcela vyliadily...

Platí další novela Zákona o ovzduší

Od 1. 10. letošního roku vstoupila v platnost novela Zákona o ovzduší. Provozovatelům malých zdrojů znečištění ukládá povinnost, aby si nechali pravidelně měřit spalínové cesty kotlů na plynná a pevná kapalná paliva. Tato měření musí provádět autorizovaná osoba a jejich povinností

je výsledek těchto kontrol ohlašovat na odbor životního prostředí Městského úřadu.

„Kontrola se musí provádět jednou za dva roky a podléhají jí všechny zdroje znečištění s výkonem u pevných paliv od 11 kW a u kapalných a plyných od 15 kW výše,“ řekla Hulíňanu

vedoucí odboru životního prostředí MěÚ v Hulíně Ing. Miroslava Dvořáková. „Do novelizace zákona podléhaly této kontrole podnikatelské subjekty také, ale platilo to až pro majitele kotlů s příkonem vyšším než 50 kW.“

Nutno dodat, že novela zákona se nevztahuje na majitele rodinných domů.

Zajímalo nás, zda a jak se dodržování litery zákona kontroluje. Podle Miroslavy Dvořákové má odbor životního prostředí podnikatelské subjekty, kterých se tato novela týká, v evidenci a je oprávněn dělat namátkové kontroly. „Neplnění této povinnosti může být samozřejmě sankcionováno. Výše pokut je uvedena v Zákoně o ovzduší a mohu říci, že peněžité tresty nejsou malé. Mohou se pohybovat až v miliónových částkách,“ uvedla vedoucí odboru M. Dvořáková.

(aš)

Poslední letošní schůze zastupitelů

Starosta města Hulína svolal na čtvrtek 15. prosince do Kulturního klubu Zastupitelstvo města Hulína. Na programu 28. zasedání byla mimo jiné diskuse k činnosti Rady města, diskuse občanů a další, nicméně stěžejním bodem programu byla rozpočtová opatření a majetkové záležitosti. Toto veřejné zasedání Zastupitelstva města Hulína ještě nemusí být posledním v letošním roce, protože zastupitelé se asi sejdou ještě 28. prosince. S ohledem na termín uzávěrky měsíčníku Hulíňan přineseme více informací až v prvním lednovém čísle.

Co nového ve škole?

Seznámení s knihovnou

Začátkem října byli prvňáčci pasováni na čtenáře knihovny. Děti v knihovně přivítal pan král se svojí dcerou princeznou Jarunkou. Ne-tradiční formou se seznámily s prostředím knihovny a její organizací.

Každý žák musel splnit úkol pana krále: V královské knize najít písmeno, kterým začíná jeho jméno. Poté, co úkol splnil, byl pasován panem králem na čtenáře hulínské knihovny a dostal sladkou odměnu i s přihláškou do knihovny.

Na závěr každá třída napsala, co by přála knihovně a jejím čtenářům v tomto roce. Přání dětí přivázaly na strom KATALPA.

Seznámení s knihovnou se všem líbilo a již předem lze předpokládat, že i díky tomuto setkání knihovna získá mnoho nových čtenářů.

Učitelky prvních tříd

Bílá pastelka

Bylo pondělí 17. října a jako každý rok se konala celorepubliková sbírka „Bílá pastelka“, kterou pořádá Sjednocená organizace nevidomých a zrakově postižených občanů. I v našem městě po celý den nabízeli žáci devátých tříd zdejší základní školy bílou pastelku za symbolickou dvacetikorunu a byli úspěšní, neboť všech čtyři sta bílých pastelek se jim podařilo prodat.

Děkujeme všem občanům Hulína, kteří sbírku svým finančním příspěvkem podpořili a přispěli tak na dobrou věc. Děkujeme také těm žákům hulínské školy, kteří se do této akce dobrovolně zapojili.

Z. Zemanová

Plavecký výcvik

Letošní školní rok přinesl změnu v realizaci plaveckého výcviku na I. stupni. Využili jsme nabídky nově vzniklé Plavecké školy v Holešově a jezdíme tam se všemi žáčky kromě prvňáčků. Cvičitelky se našim žákům věnují skutečně důkladně, takže očekáváme, že se to u dětí projeví zlepšeným plaveckým výkonem. Neplavci jsou sice v nevýhodě, protože nedosáhnou na dno,

avšak i tato zdánlivá nevýhoda je vede k rychlejším zvládnutí základních plaveckých dovedností. Děti jsou rozhodně spokojeny.

T. Kolařík

Indiánský den

Zajímavý den prožili prvňáčci naší školy v pátek 21. října. Všichni, paní učitelky nevyjímaje, se stali členy indiánských kmenů a po celý den zkoušeli, co takový Indián musí umět. Ve vlastnoručně vyrobených čelenkách četli tajné zprávy, luštili stopy, počítali, zdobili indiánský stan, přednášeli a zpívali. Památkou na tento den bude pro ně náhrdelník z „bizoních zubů“, které získali za každý splněný úkol.

Zajímavý projekt žáků pátých tříd

V jednom z podzimních měsíců se pustili pátáci s velkým zájmem do plnění úkolů projektu Poznáváme ZOO.

Žáci se rozdělili do skupin označujících určité druhy - opice, býložravce, šelmy, ptáky, mořské živočichy - a soutěžili o co nejvíce čtverečních metrů výběhu pro svá zvířata. Zábavné učení se prolínalo celým vyučováním. V matematice sestavovali pořadí zvířat podle hmotnosti, délky života či podle dosahované rychlosti a zjišťovali další údaje. V jazycích pracovali s textem, s obrázky ze života zvířat a vytvářeli zoologickou zahradu. Ve vlastivědě se seznámili se zoologickými zahradami v ČR i v Evropě. V přírodovědě zas podle encyklopedií vyhledávali zajímavosti o zvířatech v ZOO a zařazovali je do různých oblastí světa. Zvířata také nakreslili a vymýšleli o nich verše. Vyvrcholením projektu byla návštěva muzea v Kroměříži, kde se dozvěděli hodně zajímavostí o zvířatech, prohlédli si exponáty, vyzkoušeli si opíci druhou, netopýří jeskyni i krtčí chodbu.

Projekt žákům umožnil ověřit si vědomosti ze života zvířat a zároveň si znalosti rozšířit, obohatit. Radost jim udělal nejen diplom, který za své vědomosti získali,

kali, ale i to, že se naučili pracovat v týmu, vzájemně si pomáhat a spolupracovat. Uvědomili si také nutnost chránit životní prostředí.

Projekt byl zaměřený i na to, aby si učitelé vyzkoušeli nové metody a formy práce. Na druhou stranu bylo také snahou docílit, aby se žáci na výuce aktivně podíleli a naučili se používat moderní učební pomůcky. Snaha učitelů byla odměněna radostí žáků z práce. Zjistily, že tento způsob výuky je užitečný, a proto se budou snažit v něm pokračovat. Žáci se už nyní těší, že si zas někdy něco podobného vyzkouší.

E. Doležalová

Rodina a škola

Když se řekne „rodina a škola“, napadne nás fráze, která není vždy tím opravdovým naplněním smyslu těchto slov. V 7. A třídě, kterou jsem letos převzala, to neplatí. Rodičům záleží na tom, jak se děti ve škole cítí a když je potřeba, rádi pomůžou. Dokázali to i 2. prosince, když přišlo pět z nich a pustili se do natírání lavic. A co na to děti? Jedna žákyně na toto téma napsala: „Jako dárek k Mikuláši jsme dostali nové natřené lavice. Jedna rodina nám koupila všechny potřebný materiál a v pátek 2. prosince se s námi sešli někteří naši rodiče (nechyběla mezi nimi dokonce ani jedna babička a jeden děda). Natřeli jsme si lavice ve veselých pastelových barvách. Září zeleně, žlutě a modře, takže máme teď veselější třídu a dobře se nám v ní učí.“

H. Fuksová

Sedmáci v pestrobarevných lavicích.

Hulínské projekty opět v Nadaci Ivo Valenty obstály

Dalších celkem 35 tisíc korun z Nadace Ivo Valenty převzali zástupci Hulína u slavnostního předání šeků, které bylo v neděli 11. prosince v Uherském Hradišti. V tamní Redutě se sešlo přes tři sta lidí, mezi nimiž byli i ti, kteří uspěli při výběru z celkem 181 předložených projektů. Sto osmi z nich byly rozděleny celkem 2 milióny korun na sportovní činnost.

SK SPARTAK Hulín při této příležitosti zastupoval Ludvík Folkner, který obdržel šek na 10 tisíc korun, TJ Sokol Záhlinice Ladislav Paštěka a Martin Šustr, kteří obdrželi rovněž 10 tisíc korun a pro Středisko volného času Hulín si přišla vyzvednout šek na 15 tisíc korun Milada Jurčíková.

Slavnostního předání se zúčastnil také místostarosta hulínské radnice Mgr. Roman Hoza.

„Jsem rád, že se nám podařilo předložit projekty, které hodnotící komisi zaujaly a rozhodla se zařadit nás mezi vybrané instituce,“ řekl. „Je dobré, že po finanční podpoře, kterou již dostala naše základní škola, Kulturní klub i hulínská farnost - a nutno říci, že SVC už bylo letos obdařené podruhé -, došlo tentokrát i na naše sportovní oddíly.“ Šekem na 10 tisíc korun byla obdařena také obec Pravčice.

Symbolické šeky pro Hulín a Záhlinice převzali naši zástupci z rukou předsedy Českého svazu olympioniků, veslaře Oldřicha Svojanovského a předsedkyně správní rady Nadace Markéty Slavíkové.

Nadace Ivo Valenty děti, kultura a sport již letos rozdělila celkem 5 grantů - školský, zdravotní, kulturní, církevní a sportovní, a jak při předání informoval přítomný otec Ivo Valenty Miroslav Va-

lenta, rozhodli se, že ještě letos přidají dalších 2 a půl miliónů korun, které ještě do Vánoc rozdělí mezi ty, na jejichž projekty se prozatím nedostalo. Opět tak prokazují, že se řídí krédem své nadace „Normální je pomáhat“.

Mezi vzácnými hosty slavnostního předání darů byla olympionička Dana Zátokpová, která se netajila radostí, že jsou mezi námi lidé, kteří se snaží finančně podpořit i drobné sportovní oddíly. *„Je třeba naučit děti mít sport rád, nebýt sobecký a také to, abychom my dokázali odhadnout, na jakou činnost by se tyto prostředky hodily,“* řekla Dana Zátokpová. *„Není to prvořadé, ale snad můžeme i doufat, že právě mezi těmito dětmi najdeme jedinou i spoustu talentů.“*

(aš)

S šeky v ruce. Z letošního úspěchu projektů má radost i místostarosta.

Olympionička Dana Zátokpová a Miroslav Valenta v družném rozhovoru.

ZVONKY zpívaly v adventní Praze

Dětský pěvecký sbor ZVONKY reprezentoval 26. a 27. listopadu ZUŠ Hulín a své město na XV. Mezinárodním festivalu adventní a vánoční hudby s cenou Petra Ebena Praha 2005. V kategorii „Malé sbory“ se pod vedením sbormistryně Mgr. Dany Zapletalové hulínské děti umístily ve stříbrném pásmu a nechybělo mnoho, aby si „sáhly“ do pásma zlatého.

„Obstáli jsme v silné konkurenci, a proto si tohoto úspěchu o to více ceníme,“ řekla pro Hulíňan sbormistryně a zdůraznila, že v porotě seděl i syn Petra Ebena David Eben, kterému se hulínské Zvonky zalíbily. „V hodnocení porota nezapomněla zdůraznit přínos osamoceného basu Romana Hozy i to, že náš dětský sbor má dobré vyhlídky do budoucna.“ Perspektiva Zvonků samozřejmě tkví především ve skvělém vedení sbormistryně Dany Zapletalové, která do-

vede mimo jiné pro své svěřence velmi citlivě vybírat repertoár. Za klavírního doprovodu MgA. Ivony Krivánkové a ve Vivaldiho Glorii houslového doprovodu Mgr. Václava Krivánka a jeho žáka Jaroslava Cveka vystoupily hulínské Zvonky také s repertoárem A. Tučapského „Omnis mundus“, koledou „Šimone vstávej“, písní P. Ebena „Stromečku nechod spát“, K. H. Rovenského „Veselme se“ a B. Brittena „This Little Babe“ a „Deo Gracias“.

„Byl to pro nás úžasný zážitek,“ podělila se svými dojmy Dana Zapletalová. „Zapívat si v době adventní na Staroměstském náměstí v Praze, v kouzelné atmosféře a navíc za zjevného zájmu posluchačů bylo pro naše děti opravdovým svátkem. Jsem přesvědčena o tom, že na toto účinkování nikdy nezapomenou.“

(aš)

Sboristé u pražského Orloje.

Vánoce dříve a nyní v Záhlinicích

O obyvatelích Záhlinic je známo, že mají hlubokou úctu k tradicím. Oprašují staré zvyky, pořádají výstavy a rádi si připomínají, jak žili jejich předci. Tentokrát se rozhodli připravit v Muzeu Františka Skopalíka výstavu s názvem „Vánoce dříve a nyní“.

Kdo zná prostory, v nichž sídlí muzeum, zajisté pochopí, že vánoční výstava se neobejde bez časového omezení. Kdo se tedy bude chtít na ni podívat, musí si dobře v kalendáři označit termín, kdy bude pro veřejnost otevřena. Bude to 25. a 26. prosince a potom na Nový

rok. V dopoledních hodinách v čase od 9. do 11. hodiny a odpoledne od 14. do 16. hodiny.

Na co se můžete těšit? Příznivci Muzea Františka Skopalíka - velkého záhlinického rodáka - ustrojí několik vánočních stromečků a každý z nich bude symbolizovat Vánoce určitého období. Doby dávno minulé, na které si spíše pamatujeme jen z vyprávění, bude reprezentovat stromeček zdobený pouze oříšky a jablčky, pod nímž nebudou dárky, ale ovoce. Ten druhý, ač rovněž skromný, už bude mít ozdoby korespondující s dobou a pod ním najdete starodávné hračky. Další zachytí dobu, v níž

už jsme si mohli dovolit více, a tak bude ukázkou dobových baněk a zvonečků. Tak budou záhliničtí strojit přesně v duchu let, která budou stromečky připomínat. Do výstavní síně se jich vměstná snad i pět, a tak nebude na škodu udělat si o svátcích výlet do Záhlinic a podívat se na všechnu tu krásu.

Pokud by se výstava setkala s mimořádným zájmem, mohou se návštěvy ohlásit i na prohlídku výstavy v týdnu mezi Vánoci a Novým rokem. Podmínkou je kontaktovat buď Bronislavu Konečnou nebo Ivanu Macůrkovou ze Záhlinic, které vám rádi vyhoví a výstavu zpřístupní.

KULTURNÍ POZVÁNKY

Úterý 27. 12. v 15 hodin
UZLOVÁNÍ s HASIČI

Sobota 31. 12. v 16 hodin

VESELÉ SILVESTROVSKÉ PROMÍTÁNÍ V LETNÍM KINĚ

Zastavte se při své odpolední silvestrovské procházce v areálu letního kina! Uvidíte směs grotesek a pohádek nejen pro nejmenší. VSTUP ZDARMA, občerstvení zajištěno.

Sobota 31. 12. ve 20 hodin

KLUB BAR - KLUBOVÝ SILVESTR

Diskotéka Vládi Mádra. Cena v předprodeji 85,- Kč, na místě 90,- Kč. Oznamujeme, že předprodej vstupenek na silvestrovskou diskotéku bude od 19. 12. 2005 probíhat denně v rámci otevírací doby od 14.00 hodin v KLUB BARU.

PROGRAM PLESOVÉ SEZÓNY 2006

Sobota 7. 1.

VÝROČNÍ SCHŮZE ZAHRÁDKÁŘŮ

Sobota 14. 1. ve 20 hodin

FARNÍ BÁL - hraje taneční skupina DIAMANT.

Neděle 15. 1. ve 14 hodin

DĚTSKÝ PLES plný překvapení a zajímavých hostů „tož to bude fičák!“

Sobota 21. 1. ve 20 hodin

HASIČSKÝ BÁL - hraje taneční skupina MIDI.

Neděle 22. 1. ve 14 hodin

KARNEVAL PRO DĚTI S DOMINEM

Sobota 11. 2. ve 20 hodin

SPOLEČENSKÝ VEČÍREK ZÁKLADNÍ ŠKOLY HULÍN

Hraje taneční skupina SEX TET.

Neděle 12. 2. ve 14 hodin

KARNEVAL PRO DĚTI S ČERCHMANTY

Sobota 25. 2. ve 20 hodin

TMAVOMODRÝ BÁL

Hraje taneční skupina CLASSIC.

Informace o připravovaných pořadech a předprodej Vám poskytneme v kanceláři Kulturního klubu nebo na telefonu 573 352 800.

UPOZORNĚNÍ:

INFOCENTRUM BUDE DO 9. 1. 2006 UZAVŘENO.

Všem občanům Hulína přejeme příjemné prožití vánočních svátků a v Novém roce hodně zdraví, spokojenosti a pracovních úspěchů.

Všem, kteří nám v průběhu roku pomáhali a navštěvovali Kulturní klub, letní kino a knihovnu, za jejich přízeň děkujeme.

Doufáme, že zájemců o kulturní pořady přibude, a proto se již nyní těšíme na vaši účast a podporu kulturního dění v našem městě také v roce 2006.

Pracovnice Kulturního klubu a Městské knihovny Hulín

Péče o zuby se vyplácí

O projektu „Zdravý úsměv“ jsme naše čtenáře již několikrát informovali. Díky Zdeňkovi Forejtovi, který tento projekt přenesl i do hulínských podmínek (a nejen tam), už máme za sebou první - a nutno říci pozitivní - výsledky. Pro-

jekt Stomatologické kliniky v Hradci Králové trvá už sedm let a v mateřských školách v Hulíně jej uplatňují šestým rokem. Za tu dobu udělaly naše děti pod vedením Zdeňka Forejta opravdové pokroky. „Projekt už přináší své ovoce,“ řekl nám při

Zdeňka Forejta už posluchači dobře znají a na jeho rady dávají.

první letošní návštěvě v MŠ Družba tento nadšenec myšlenky pro šíření zdravotnické osvěty. „Děti do našich aktivit vtahují už i rodiče a to je dobře. Když se jen podíváte na zubní kartáčky, které tu mají děti připravené k ošetření chrupu, a srovnáte je s těmi před 6 lety, tento obraz vůbec nelze srovnávat. Ze šetření, které Stomatologická klinika Hradec Králové provedla, vyplynulo, že ze 150 dětí rozdělených do tří skupin jsou na tom se zdravím chrupu nejlépe děti zařazené do projektu Zdravý úsměv“. Průměrně u nich byl registrován pouze jediný zubní kaz, u ostatních testovaných

skupin (děti vybavené pouze teoreticky a děti nepoučené) bylo zubních kazů průměrně téměř jednou tolik. Ti, kteří se správným ošetřováním chrupu zabývali pouze teoreticky, měli v průměru 1,8 plomby, nepoučení téměř 1,9 plomby - a to už opravdu o něčem vypovídá,“ uzavřel spokojeně výsledky šetření Zdeňk Forejt.

My už jen dodejme, že ověřování výsledků projektu „Zdravý úsměv“ se zúčastnilo celkem 150 dětí předškolního věku, přičemž v každé testované skupině jich bylo padesát.

Hulínské děti berou pana Forejta jako báječného strejdu, který si s nimi hraje. Oni soutěží, kdo toho umí víc a odměnou jim jsou obrázky a dokonce i zubní pasty či kartáčky. Škoda jen, že se ještě stále nenašel nikdo, kdo by tuto bohužel činnost jednoho obětavého nadšence také sponzorsky podpořil. Možná si někdo vzpomene, když jej rozbolil zub...

Alžběta Škarpichová

Okno do knihovny

Vánoce u nás a v Evropě - to bylo téma letošních předvánočních aktivit v Městské knihovně. Sešli se tu všechny věkové kategorie a nechyběl ani Mikuláš se svou družinou. Téma bylo jasné: Dozvědět se co nejvíce o zvycích, naučit se tvořit Vánoce vlastníma rukama a vůbec - prožít další hezké dny v knihovně.

Vzal je čert, protože prý byli zlobiví. >

Charita informuje

Šatník hulínské charity bude od 21. prosince 2005 až do 9. ledna 2006 uzavřen. Od 9. ledna do 12. března příštího roku bude otevírací doba jen v úterý od 15 do 17 hodin. Od 13. března bude provoz zajištěn pouze odpoledne v pondělí a úterý od 15 do 17 hodin.

Všem spolupracovníkům, dárčům i všem čtenářům přejeme Vánoce naplněné radostí, láskou a pohodou a úspěšný nový rok 2006.

Pracovníci dobrovolné charity v Hulíně

Chvilé pro křížovkáře

V listopadovém Hulíňanu správně vyluštila a u slosování uspěla čtenářka Františka Spisarová, U Stavu 1071, Hulín. Blahopřejeme!

Legenda:

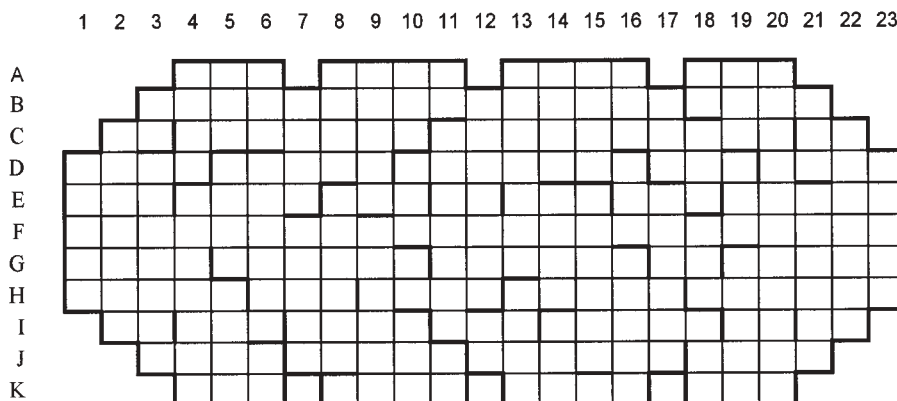
Vodorovně: **A)** prostředek na mytí nádobí, louky, uzlíček v tkanině, zkr. armádního hospodářského odboru, **B)** první díl tajenky, uzlové písmo Inků, **C)** chem. zn. protaktin, ukázat zuby, dáváti lem, chem. zn. polonia, **D)** tenisové úder, německy „měsíc“, zvedat (se), druh citlivosti filmů, značka cukrovinek, **E)** japonské město, vrch (topograficky), bývalý čínský vůdce, předložka, poplatky státu na hranicích, koryš, pracoval s krumpáčem, **F)** druhý díl tajenky, **G)** ofouknutí (j.č.), bouřlivý potlesk, provádět skok, iniciály bývalého tenisty Asheho, likvidovat ohněm, **H)** chatař slovensky, písmeno abecedy, končetina, navíjel, kývatí mávátkem, **I)** chem. zn. teluru, provádět zvuky psa na Měsíc, město v Mali, sídlo zraku, člověk sedící v hledišti, zkratka hitlerovských úderných oddílů, římská šestka, **J)** anglicky „tábor“, písemné pokyny k ovládnutí provozu (j.č.), dodržet, otec domácky, **K)** na to místo, hloupá žena hovorově, šumivé víno, japonské souostroví.

Svisle: **1)** nepracovitý člověk, **2)** servírovat, **3)** německý souhlas, člověk z velkým majetkem (řidčeji), **4)** úkazy, dělávat, **5)** starší vztažné zájmeno, trend, příznak nachlazení, **6)** druh vítězství v boxu, ohladit hrot, chem. zn. promethia, **7)** sibiřský veletok, druh uhlovodíku (obecněji), **8)** silné provazy, vydává mlaskavé zvuky, chem.

zn. dusíku, **9)** umlácena, vlastní evropské měně, **10)** kocour nářečně, zkratka továrny na obráběcí stroje, mezinárodní označení Sovětského svazu, ronění básnický (j.č.), **11)** citoslovce povzdachu, otáčivá část stroje obsahující železné kuličky, ruský „ano“, **12)** žiletka, zkratka kusu, **13)** marodná, druh psa, **14)** česká zřícenina hradu, podkúrové pletivo stromů, podle, **15)** pyšní okrasní ptáci, dezinfekční prostředek, chem. zn. draslíku, **16)** archaické vztažné zájmeno, slo-

vensky „tři“, rozpouštět teplem, **17)** druh pepře, směnečný ručitel, **18)** slovensky „jak“, stará dánská jednotka váhy, škrobnatá jedlá kořenová hlíza některých tropických rostlin, zkratka coudry skupiny „Kamarádi táborových ohňů“, **19)** šlágr, fotka obnaženého člověka, stroj pohybující se po pásech (obecně), **20)** opracovává pilníkem, **21)** zkr. tiskové agentury USA, jihomoravská oblast, **22)** oblití horkou tekutinou, **23)** potřísniti tekutinou.

V tajence je ukryto francouzské přísloví.

Nápověda: AKOR,ASK,EDO,OKI,UPI,YAM.

Manželé Fiantovi oslavili zlatou svatbu

Padesát let společného života mají již za sebou manželé Josef a Olga Fiantovi. Tito hulínští občané oslavili zlatou svatbu 26. listopadu v Tlumačově, odkud pochází paní Fiantová.

Dvaadevadesátiletá matka oslavence Anna Fiantová svého syna Josefa přivedla po padesáti letech opět k obřadníkovi a stala se již podruhé svědkem manželského slibu - tentokrát po padesáti letech.

Svatbě jako hosté v Tlumačově přihlíželi také jejich tři děti - dcery Olga a Jitka a syn Miroslav, mezi gratulanty bylo také pět vnoučat oslavenců.

S přáním dobrého zdraví a životního optimismu do dalších let se ke gratulantům připojuje i redakce Hulíňanu.

Opustili nás

V listopadu 2005 zemřeli tyto naši spoluobčané:

Bohumila Rozsypalová (1939)
Bohumila Dyšková (1911)
Miloš Večeřa (1938)

Jsou to už dva roky

Jsou to už dva roky, co nás navždy opustila naše dcera, maminka a manželka. Dne 16. listopadu 2005 jsme si připomenuli již druhé výročí úmrtí Alenky Doleželové - Rudolfové. Děkuje všem, kteří si na ni vzpomněli.

Maminka, manžel a dcera

**DUBOVÉ PODLAHY • SCHODY
STŘEŠNÍ OKNA
Tel.: 777 788 164**

TAXI RYBENSKÝ
TEL.: 777 282 454 PEUGEOT 406

**NOVÝ PNEUSERVIS
KAROSÁRNA ŠINDELEK
u Sv. Anny 434, Hulín**

PROVÁDÍME:

- Kompletní pneuservisní služby
- Prodej zimní pneu BARUM-CONTINENTAL
- Protektorů PROFIL od 623,- Kč
- geometrie přední nápravy

**Tel.: 603 26 14 36
Sobotní provoz**

Soutěž: Známe své město?

Ve slosování listopadové soutěže se štěstí usmálo na naše dvě věrné čtenářky: Dagmar Hrnovou z Holešovské ulice 527 v Hulíně a Annu Šturzovou z Poštovní ulice 687 v Hulíně. Oběma blahopřejeme!

Na fotografii z minulého čísla byla skutečně zachycena část dnes již zmizelého Hulína. Jde o poslední čtyři domky v současné Třebízské ulici (naproti Kulturnímu klubu), které město vykoupilo a které byly zdemolovány na přelomu let 1979/1980. Bylo to v době, kdy se ulice rozšiřovala, aby byl zajištěn lepší průjezd a přístup k letnímu kinu, koupališti a městskému parku u tehdejší ZDŠ Nábřeží.

V době před 1. světovou válkou byla tato ulice pojmenována jako Chobot. V některých písemnostech se též uvádí „Chobot za pivovarem“. Na snímku zleva je viditelný dům čp. 171 patřící panu Stratilovi, v němž bydlela rodina Macíkova, dále dům s čp. 170 rodiny Klimentovy, další s čp. 169 švadleny Zapletalové a konečně rohový dům s čp. 168 a tabulkou Jiráskova ulice. Ten patřil J. Zavadilovi a bydlely v něm rodiny Krejčířovy a Čechmáňkové.

Podle použitého materiálu ke stavbě těchto domků se zřejmě jednalo o jedny z nejstarších hulínských domů z nepálených cihel. Mnohé krovy byly z nehraněného dřeva - tak, jak hulínský lužní les dal... Původně byly kryty šindelem, ale později je překryla asfaltová lepenka. Všechny byly bez základního příslušenství, jen s malými dvorky. A přece v nich vyrostly celé generace našich předků.

Poblíž vzrostlého ořechu je patrná dodnes zachovalá a fungující studna před bývalým domkem rodiny Zlámálových. Studna byla jakýmsi závazným orientačním bodem místních obecních strážníků z dob před zavedením městského rozhlasu. Právě tu bubnováním (virblem) vyhlášovali místní zprávy zcela pravidelně uváděnou předepsanou formulí: „Ve všeobecnou známost se uvádí...“ Vyhlásování zpráv pak bývalo zpravidla ukončeno dvěma údery a strážník pak odcházel na další určené stanoviště - zpravidla vždy kolem poledne - kdy se většina obyvatel zdržovala při obědě doma a měla tak možnost vyslechnout si obecní vyhlášky, nařízení a další důležité informace.

Vlastimil Úlehla

Vážení čtenáři,

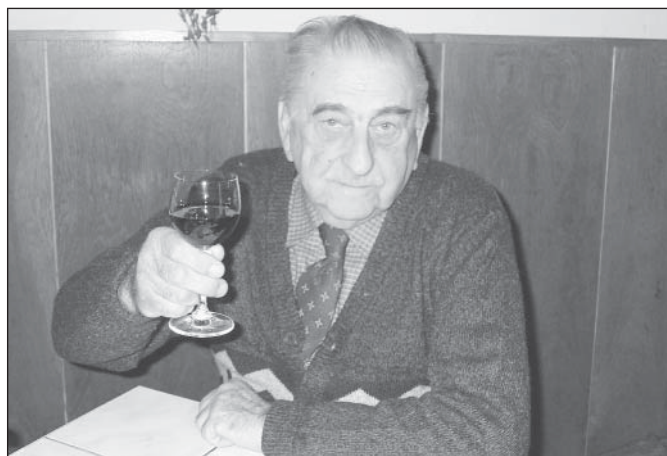
s lítostí Vám oznamujeme, neboli „Ve všeobecnou známost se uvádí...“, že toto soutěžní sdělení našeho vzácného kronikáře pana Vlastimila Úlehly je posledním v soutěžní rubrice „Známe své město?“. Již před časem jsme Vás upozornili na fakt, že panu Úlehlvi docházejí fotografie a začít vytahovat opět zespod, jak je to obvyklé u módy, by nebylo smysluplné. Zamýšleli jsme se nad tím, že bychom naše soutěživé čtenáře zaměstnali sbíráním vědomostí o osobnostech Hulína. Požádali jsme Vás, abyste se podívali do svých domácích archivů, oprášili staré fotografie na půdách svých domů, ale našel se nikdo, kdo by naši prosbu vyslyšel.

Soutěž tedy končí. Je to škoda, protože zvláště naši starší spoluobčané si díky ní mohli oprášit vzpomínky na mládí. Děkujeme touto cestou panu Vlastimilu Úlehlvi za trpělivé hledání vždy nových a nových soutěžních témat a přejeme mu ještě hodně s námi prožitých let v plném zdraví. Takového moudrého starého muže, jako je on, bychom měli na rukou nosit a ctít každého dne, který mu je mezi námi ještě vyměřen. Upřímné díky!

Za redakci Hulíňanu - Alžběta Škarpichová

Poslední čtyři domky dnešní Třebízské ulice.

Čerstvý osmdesátník, kronikář Vlastimil Úlehla, připíjí na zdraví svým věrným čtenářům.

Vynikající výsledky hulínských gymnastek

Tři cenné medaile si přivezly hulínské sportovní gymnastky z nedávného III. ročníku Perníkových závodů ve Frenštátě pod Radhoštěm, dalšími pěti medailemi ukončily letošní sezónu na domácích půdách, v Hulíně.

Tereza Černá s více jak bodovým náskokem vyhrála ve Frenštátě pod Radhoštěm věkovou kategorii 1996 - 1997 a Simona Zacharová přidala výborné 3. místo. Mezi závodnicemi ročníku 1995 a starších vybojovala 3. místo Kristýna Rusinová.

Po úspěšném vystoupení ve Frenštátě a účasti na těžkém závodě v Chropyni gymnastky opět zabodovaly na okresním přeboru, který se uskutečnil 10. prosince ve školní tělocvičně v Hulíně. Nejúspěšnější v kategorii mini byly Michaela Rozsypalová, která obsadila 2. místo, a Kristýna Simerská, která skončila na 3. místě. V kategorii mladších zákyň získala zlatou medaili Tereza Černá a bronzovou Simona Zacharová. V kategorii starších zákyň byla Kristýna Rusinová rovněž bronzová.

Za úspěšnou reprezentaci sportovní gymnastiky Hulína lze považovat také umístění ostatních gymnastek, mezi nimiž nechyběly Veronika Petřskovská, Nikol Hejníková, Monika Kyselíková, Veronika Kolaříková, Šárka Čermáková, Markéta Chytilová, Andrea Rusinová, Aneta Čechmáňková, Šárka Strouhalová, Tereza Mrlíková, Klára Čeladníková a Daniela Stárková. Uznání patří také trenérkám Lutonské, Hrouzové, Odstrčilíkové, Rusinové, Škopíkové a trenéru Bílkovi, kteří děvčata na letošní gymnastickou sezónu skvěle připravili.

Večerka Hulín Vám přeje šťastné Vánoce a Nový rok!

**Plošná reklama - 1 cm² - 10 Kč,
opakovaná se slevou.
Soukromá řádková inzerce zdarma.**

HULÍŇAN vydává město Hulín, reg. číslo MK ČR E 12041. Odpovědná redaktorka Mgr. Alžběta Škarpichová. Všechny příspěvky jsou redigovány, podstata jejich obsahu zůstává nezměněna. Nezveřejněné příspěvky nevracíme. Adresa redakce: MěÚ Hulín, nám. Míru 162, tel.: 573 350 522, fax: 573 350 188, odp. redaktorka tel./fax: 573 395 422, 736 220 773, e-mail: skarpichova@quick.cz. Redakční rada: P. Šálek, Ing. L. Pecháček a J. Zimčíková. Tisk: TYPOservis Holešov. Náklad: 1400 výtisků.